

er ganske den samme Tankegang, det samme Krav, som gøres gældende her. Jeg nævner fremdeles, at en i denne Henseende saa interesseret Korporation som Høkerforeningen har i et Andragende af 1900 udtalt, at det efter Foreningens Mening vil være en for alle Parter tilfredsstillende Løsning, at Ordningen bliver saadan, at Kommunerne gensidig respektere hinandens Stempel. Jeg nævner ligeledes, at der, efter at jeg havde indbragt Lovforslaget, er blevet sendt mig en Skrivelse fra Formanden for Hovedbestyrelsen for den danske Organisation af Slagtermestre, hvori Hovedbestyrelsen for denne Organisation udtaler som sin Anskuelse, at det er „den nøjagtigste Opfattelse og Forstaaelse af alle danske Slagteres og Kødvarerhandleres berettigede og lovhjemlede Krav og Interesser (der i ingen Henseende ere i Strid med de ligeberettigede, sanitære Fordringer)“, som fremtræde i det forelagte Lovforslag. Denne store Korporation billiger altsaa dette og fremsætter sine varme Ønsker om, „at det maa lykkes at gennemføre denne betydningsfulde og stærkt tiltrængte Reform“. Jeg er saaledes efter at have indbragt Forslaget bleven meget stærkt bestyrket i den Anskuelse, som min egen Erfaring havde givet mig, at her var noget, som baade trængte til at reformeres, og at den her foreslaaede Vej dertil var den rette.

Det er jo, som alle Mænd i praktisk Virksomhed vide, et Onde af overordentlig stor økonomisk Betydning, som her er Tale om at skaffe sig af med. Det er store Summer, som tabes hver eneste Dag af Producenten, af Mellemanden og af Konsumenten, men til syvende og sidst da af Producenten og Konsumenten. Landmanden taber 2 Gange, som Producent og som Konsument, Købstadmanden taber i det lange Løb ved at faa sit Kød fordyret. Men foruden dette, at det er et overordentlig stort økonomisk Spørgsmaal, saa er det, der bestaar nu, ved Siden deraf et Lovgivningsanarki, som vi heldigvis ikke have Magen til, og som man med nogen Sans for god Lovgivningsorden ikke kan finde sig i, uden at gøre Forsøg paa at bringe Skik paa. Det, der sker, er jo, at Kommunerne bekrieger hinanden, at unødige Afgifter paaføres Borgerne under Dække af Sundhedsomsorg, og at Udførslen til Udlandet kompromitteres derved, at man ikke respekterer det, som man selv har kendt for godt til at udføres. Hele dette Onde fortjener i Virkeligheden at rykkes op med Røde. Det foreliggende Lovforslag

er et Forsøg paa at give den højtærede Justitsminister Myndighed til at rykke det op. Med disse Ord tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget.

Marott: Jeg skal tillade mig at anbefale nærværende Lovforslags Fremme. Jeg tror, at den ærede Forslagsstiller ved at have taget denne Sag op her paa Rigsdagen har imødekommet et almindeligt Ønske omkring i Befolkningen om at faa Spørgsmaalet om offentlig Kødkontrol lovordnet. Men jeg vil paa den anden Side sige, at jeg vil anse det for heldigt, om dette Lovforslag nu maatte give Stødet til en ensartet Statskontrol over hele Landet. Ved dette Lovforslag er der kun Tale om at gøre den kommunale Kødkontrol ensartet. Men det forekommer mig ikke, at dette Lovforslag i og for sig er et nødvendigt Gennemgangsled for at naa til en Statskødkontrol. Jeg mener, at en ensartet Statskødkontrol over hele Landet vil være den mest rationelle Ordning af hele denne Sag. Kontrollen vil alligevel efter dette Lovforslag blive frigiven for Kommunerne Vedkommende, og Forholdet er jo for Tiden meget uensartet. I mange Byer er der oprettet offentlige Slagtehus, og det er jo den mest betryggende Kødkontrol, der kan præsteres. Der synes Kreaturerne, før de blive slagtede, og der har man hele Kødkontrollapparatet fuldstændig i Orden. I de Byer, hvor der ikke er offentlige Slagtehus, er Kødkontrollen mindre heldig. Men det maa sikkert siges, at paa Landet er der saa godt som slet ingen Kontrol med det Kød, der forhandles, og jeg mener, det vilde være heldigt, om man ved nærværende Lovforslags Behandling kunde komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Landbefolkningens Kødforsyning. Vi vide jo, hvorledes der derude køres rundt med alle mulige Kødvarer, uanset om de ere gode eller daarlige, og man læser ofte Klager over, at der ude paa Landet bliver solgt daarligt Kød som Følge af, at der slet ingen Kontrol er derude. Dette Lovforslag vil jo ikke medføre nogen Forandring deri. Kontrollen her i Landet bliver fremdeles frivillig. Der bliver indført Ensartethed i Kontrolle for de Kommuner Vedkommende, som have Kødkontrol, men der bliver ikke indført nogen som helst Garanti for Befolkningen, for Forbrugerne i de Kommuner, hvor der ikke oprettes Kødkontrol. Derfor mener jeg, at de ærede Landborepræsentanter i dette Ting maa være i h. Grad interesserede i denne Sag, maa væ